

[Strøm.]

kende, at skal der ydes de arbejdsløse en brændselshjælp, må vi også skaffe midlerne dertil. De midler, som vi i sidste samling skaffede arbejdsløsheds-kasserne, var til udbetaling af forsørgertillæg og børnetillæg og ikke brændselshjælp.

Jeg beder altså om, at det høje ting vil være medvirkende til, at der kan blive udbetalt brændselshjælp til de arbejdsløse, som vi gjorde det sidste rigsdagssamling under akkurat samme vilkår, men vilkår, der for de arbejdsløse ikke var så vanskelige som i dag, fordi priserne nu er steget.

(Kort bemærkning).

Fibiger: Jeg tror ikke, der kommer meget ud af en drøftelse her om, hvorledes vi har opfattet forliget. Efter de forhandlinger, der blev ført i udvalget, og det, som blev sagt i salen efter forliget, måtte man være af den opfattelse, at nu skulle dette spørgsmål være klarer; fremtidig skulle vi ikke gå til finansudvalget, til staten, for at kræve yderligere beløb, men man måtte ordne sagerne indenfor arbejdsløsheds-kasserne selv.

Det ærede medlem hr. Strøm siger, at så skulle jeg ærligt og redeligt have sagt, at så blev der ingen brændselshjælp. Det blev sagt i al almindelighed. (*Ordføreren for forslagsstillerne* [Strøm]: Ja, men ikke ærligt og redeligt!). Jeg håber ikke, det ærede medlem beskylder mig for ikke at være ærlig og redelig, det plejer jeg altid at være i min optræden, også når jeg forhandler, jeg plejer ikke at skjule noget. Men hvis det ærede medlem ærligt og redeligt havde ment, at der skulle kunne ydes brændselshjælp også fremtidig, skulle han have sagt det.

Det ærede medlem siger så, at forholdene for arbejdsløsheds-kasserne i år er de samme som i fjor, men vi må jo huske på det store beløb, der er udbetalt til arbejdsløsheds-kasserne i år, og som er større end tidligere. Der ligger jo en forskel, og jeg tror, at vi var enige om, at under andre forhold skulle der komme en kontingentforhøjelse, men jeg ved ikke, om det skete. Jeg skal give afkald på at diskutere sagen videre her, for det ærede medlem hr. Strøm og jeg kan klare tingene bedre i et udvalg og der blive klar over, hvordan forliget skulle forstås.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Strøm): Da vi sidste år gennemførte ændringerne i arbejdsløshedsloven, eksisterede der en lov, der gav de arbejdsløse brændselshjælp. (*Fibiger:* Det er rigtigt!). Ja, og som følge

heraf diskuterede jeg ikke brændselshjælp. Det, vi diskuterede, var en yderligere hjælp til arbejdsløsheds-kasserne til udbetaling af forsørgertillæg og børnetillæg. Det var derom, forliget drejede sig. Det, som jeg for mit vedkommende mente arbejdsløsheds-kasserne fremtidig ikke skulle kunne, var at søge finansudvalget. De ærede medlemmer ved, at man over finansudvalget plejer at få omtrent 13 mill. kr. til netop at klare de bevillinger, der her er tale om.

Den højtærede arbejds- og socialminister talte om, at det var værdifuldt at få en lovgivning, der dækker, således at man ikke skal slå politisk mønt af lovgivningen, hvadenten det nu er alders- og invaliderentemodtagere eller arbejdsløse, der er tale om. Jeg ved ikke, om der deri lå en tanke om, at jeg er ude efter at slå politisk mønt. Den højtærede arbejds- og socialminister omtalte alders- og invaliderentemodtagerne. Det ekstraordinære tillæg, der blev udbetalt, sagde man at jeg havde brugt forud for valget til at slå politisk mønt af. Ærede medlemmer her i salen erkendte, at det var noget, vi havde drøftet, allerede før der overhovedet var noget valg i luften. Dette lovforslag blev gennemført enstemmigt, og når et lovforslag bliver gennemført enstemmigt, mener jeg, at vi står enigt og samlet om det, og så er der ingen muligheder for at slå politisk mønt deraf. Jeg håber også, at lovforslaget om brændselshjælp kan blive vedtaget enstemmigt; så er der heller ingen, der behøver at slå politisk mønt deraf, og det er de arbejdsløse, der får gavn af det.

(Kort bemærkning).

Fibiger: Jeg bliver nødt til at sige til det ærede medlem hr. Strøm, at situationen i fjor var en ganske anden end situationen i år med hensyn til brændselshjælp, for grunden til, at vi vedtog brændselshjælpen i fjor, var, at kasserne var i en sådan situation, at de skulle have haft meget store kontingentforhøjelser, hvis de overhovedet skulle klare det. Men siden da er der i maj måned gennemført en lov ifølge et forlig, hvis forudsætning var, at man fremtidig blev fri for særlige love; nu skulle kasserne klare sig selv, og det tror jeg — ja, ikke alene tror, men det ved jeg — var den almindelige opfattelse her i salen.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Strøm, at jeg ikke under nogen form har forsøgt at fremstille sagen således, at lovforslaget skulle være et forsøg på at slå